Predică la pomenirea Sfintei Eufimia - Din ce echipa faceţi parte?

(11iulie /16 septembrie)

Sfânta mare muceniţă Eufimia († 304) - "Sfânta dogmei ortodoxe" (11iulie /16 septembrie):

https://www.academia.edu/43722510/Sf%C3%A2nta_mare_muceni%C5%A3%C4%83_Eufimia_304_Sf%C3%A2nta_dogmei_ortodoxe_11iulie_16_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-eufimia

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-eufimia-238652893

***

Materiale despre Sfânta mare muceniţă Eufimia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Eufimia

https://archive.org/details/@steaemy?query=eufimia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Eufimia

***

Şi iarăşi, iubiţii mei creştini, vom vorbi despre Asia mică. Pont şi Asia mică! Oriunde am săpa în sfintele noastre pământuri, vom găsi moaştele Sfinţilor şi mucenicilor, mai vechi şi mai noi, care s-au jertfit pentru credinţa lui Hristos. Una din cetăţile Asiei mici, zidită în faţa Constantinopolului, a fost şi Calcedonul. În această cetate a avut loc un Sinod Ecumenic, au propovăduit mari Părinţi ai Bisericii şi au fost martirizaţi o mulţime de creştini.

În această cetate a trăit şi a fost martirizată în veacul al III - lea după Hristos Sfânta Eufimia, care este sărbătorită pe 16 septembrie. Care a fost viaţa Sfintei şi care a fost sfârşitul ei mucenicesc?! Acestea, în puţine cuvinte, le vom vedea în această omilie a noastră.

În acea epocă, era împărat unul din cei mai sălbatici prigonitori ai creştinismului, Diocleţian. Acesta îşi propusese să dezrădăcineze cu desăvârşire creştinismul. A uneltit diferite mijloace ca să izbutească în scopul său satanic. În Calcedon, unde s-a dus ca să urmărească acţiunile slujitorilor săi pentru nimicirea creştinilor, oamenii îi adorau pe falşii zei ai idolatriei antice, dar în mod deosebit îl adorau pe Ares, zeul războiului. Acestuia închinătorii la idoli îi zidiră un templu vestit. Au zidit uriaşa lui statuie, îi aduceau jertfe şi-i prăznuiau sărbătorile în chefuri şi desfrânări. Erau închinători la idoli şi de aceea sărbătoreau aşa.

Dar ce să spunem despre creştinii de astăzi, numiţi ortodocşi, care, deşi zic că cred în adevăratul Dumnezeu şi se închină Sfinţilor şi mucenicilor, aceştia la sărbătorile creştine fac destrăbălări şi chefuri mai rele decât anticii închinători la idoli? Creştini cu numele, dar cu viaţa închinători la idoli.

Acolo deci, în Calcedon s-a dus Diocleţian. Plin de ură împotriva creştinilor, a poruncit ca toţi creştinii care nu se vor închina statuii lui Ares şi nu vor aduce jertfe să fie prigoniţi şi să fie pedepsiţi cu chinuri groaznice. Creştinii din Calcedonul de atunci, ca să-şi păstreze credinţa, se adunau pe ascuns în diferite case şi acolo studiau Sfânta Scriptură, cântau cu toţii împreună şi se împărtăşeau cu Preacuratele Taine cu lacrimi în ochi. Casele deveniseră biserici. Iar creştinii din Calcedon, ca să scape de atenţia prigonitorilor, se împărţiseră în mai multe grupuri sau echipe. Fiecare grup îşi avea şeful lui şi toţi ştiau în ce casă trebuie să se adune pentru slujba dumnezeiască.

Unul din aceste grupuri, cel mai ales, era grupul care o avea în frunte pe Sfânta Eufimia. 49 erau persoanele grupului ei. Toate persoanele erau strâns legate între ele şi luaseră eroica hotărâre ca, dacă vor fi prinse, să moară muceniceşte pentru Hristos.

Nişte spioni ai tiranului au descoperit locul unde se aduna grupul Sfintei Eufimia. Au fost arestaţi toţi cei 49 şi duşi în faţa guvernatorului din Calcedon. La porunca lui de a cădea să se închine idolului nici unul nu s-a supus. Drepţi îşi mărturiseau credinţa. Imediat a poruncit să-i arunce în temniţă. Au suferit mult. Îi băteau cu curele. Trupurile lor se umpluseră de sânge. După 20 de zile, tiranul a poruncit şi i-a scos din închisoare. Spera că chinurile închisorii i-ar face să îngenuncheze şi să se închine idolului. Dar ce lucru ciudat! Trupurile martirilor se vindecaseră de răni! Nici un semn nu se mai vedea pe trupurile lor. Asta era o minune, care ar fi trebuit să-l facă pe tiran să se gândească serios şi să-şi schimbe cugetul. Dar când omul are o dispoziţie rea, poate să vadă şi mii de minuni, nici vorbă să creadă.

Aşa cum frumos scrie Sinaxarul, precum arapul nu se face alb şi racul nu poate învăţa să meargă înainte, aşa şi tiranul, care a chinuit-o pe Sfânta Eufimia şi pe ceilalţi mucenici, nu şi-a schimbat dispoziţia. Ameninţa că o va arde pe întâistătătoare, pe Sfânta Eufimia. La această ameninţare a tiranului, Sfânta a răspuns: ***Eu, o, tirane, nu mă tem de acest foc vremelnic. Mă tem de acel foc, de focul cel veşnic, care îi va arde fără încetare pe cei care se leapădă de Hristos.*** Tiranul a poruncit şi s-a aprins un foc ca să o ardă pe Sfântă.

Doi soldaţi, Sostene şi Victor n-au îndrăznit să îndeplinească porunca tiranului, pentru că după toate câte văzuseră, crezuseră şi ei în Hristos. Vedem – au spus tiranului, un înger care împrăştie focul şi nu-l lasă să se apropie de Sfântă, iar pe noi ne ameninţă… Soldaţii au crezut, tiranul nu a crezut. Soldaţii au fost aruncaţi în temniţă, iar tiranul cu alţi soldaţi a continuat mucenicia Sfintei Eufimia.

Dar din toate chinurile pe care le istoriseşte Sinaxarul, ***Sfânta Eufimia scăpa într-un mod minunat. Dragostea ei faţă de Hristos era mai caldă decât focul. Credinţa ei biruia toate ispitele şi chinurile. Prin chinurile ei, Sfânta Eufimia strălucea încă şi mai mult.*** O stea, care a luminat nu doar cele 49 de persoane ale grupului ei, ci şi pe ceilalţi. Închinători la idoli, care priveau minunile şi mai ales răbdarea ei în chinuri, credeau în Hristos şi-şi mărturiseau public noua credinţă. În felul acesta, grupul ei a crescut şi s-a înmulţit. Tiranul nu reuşea în planurile lui. S-a dus să împrăştie grupul, dar în loc să-l împrăştie, a văzut grupul mărindu-se şi pe creştini înmulţindu-se.

Dar a venit ceasul sfârşitului mucenicesc al Sfintei. Tiranul a poruncit s-o arunce la fiare sălbatice şi înfometate. Dar ***imediat ce un urs a muşcat-o pe Sfântă, sufletul Sfintei a zburat din trupul chinuit şi s-a dus în ceruri, ca să-L întâlnească acolo pe Mirele cel Ceresc, pe Domnul nostru Iisus Hristos.***

Iubiţii mei! Vedeţi ce a izbutit o femeie care a crezut în Hristos? A biruit pe tiran şi toate chinurile. Câte ne învaţă! Dar din toate învăţăturile, vreau să luaţi aminte la una. Sfânta Eufimia a avut un grup din 49 de persoane. Le catehiza, le învăţa şi le sfătuia la frumoasele lupte creştine.

Arătaţi-mi, iubiţii mei creştini, un astfel de grup, ca să cad şi să mă închin căpeteniei şi sfinţilor lui membri. Astăzi, în epoca noastră, există grupuri sau echipe, care cu fanatism dau cu piciorul în minge şi adună lumea pe stadioane, dar grupuri sau echipe cu un scop mai înalt, cum a fost grupul sau echipa Sfintei Eufimia, unde? Vai! Cât s-a răcit credinţa creştinilor de astăzi!

Acum, în ultima vreme, în Mitropolia noastră se face o încercare în fiecare parohie, chiar şi în cea mai mică, să existe un cerc de bărbaţi care să studieze Sfânta Scriptură şi un cerc de femei care să studieze Scriptura şi să se roage. Dacă am avea în toată patria noastră astfel de cercuri şi dacă toate aceste cercuri ar deveni ca grupul Sfintei Eufimia, o, atunci, ce propăşire duhovnicească am avea în patria noastră!

Creştinii mei, bărbaţi şi femei, Episcopul Florinei cu lacrimi în ochi vă roagă: Înmulţiţi aceste grupuri sau echipe spre slava lui Dumnezeu. Toţi şi toate în cercuri, în echipe ale Domnului!

Mitropolitul Augustin de Florina - Predică la pomenirea Sfintei Eufimia (16 septembrie) - Din ce echipa faceţi parte?

(traducere: Frăţia Ortodoxă Misionară "Sfinţii trei noi Ierarhi", sursa: „Myripnoa anthi", Atena, 2007)

Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Eufimia (11 iulie)

Troparul Sfintei mari muceniţe Eufimia, glasul al 3-lea: Ai veselit pe cei credincioşi şi ai ruşinat pe cei rău mărturisitori, Sfântă mare muceniţă Eufimia, prea fumoasă fecioară a lui Hristos căci ai întărit dogmele Sinodului al patrulea, pe care părinţii bine le-au rânduit. Muceniţă mărită, roagă-L pe Hristos Dumne-zeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce cu prea slăvire a afundat pe Faraon în mare, cântare de biruinţă, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să cântăm Domnului, celui ce a întărit în lupte pe nevoitoarea Sa care s-a nevoit tare pentru El, ca să se împodobească cu cununi.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să tacă tot eresul, văzând pe cea îngropată că ţine dumnezeiescul hotar al credinţei, ca pe nişte lespezi şi izvorăşte izvoare de tămăduiri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, minune! Cum cea moartă ca şi cum ar fi pătimind vie, muceniceşte izvorăşte sângiuiri în sicriu şi neîncetat ne dă daruri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine, bucuria îngerilor, lauda apostolilor, întărirea cea neclintită a Sfinţilor mucenici, te fericim, Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăritu-s-a inima mea...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să se deschidă sicriul şi poporul lui Dumnezeu să ia picăturile sângiuirilor ca pe nişte doctorii împotriva bolilor.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, ce auziri noi! Căci via Cuvântului cea bine înflorită, fiind uscată de demult, odrăsleşte strugurele sângiuirilor ei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Să privim la sicriu ca la un lin şi la pielea trupului ca la un strugure şi la sângele prea lăudatei, ca la nişte vin.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe însăşi Fecioara Maica lui Dumnezeu să o lăudăm cu dreaptă credinţă; că neîncetat se roagă pentru noi către Domnul.

Irmosul: Întăritu-s-a inima mea întru Domnul Dumnezeul meu, pentru aceasta cei slabi s-au încins cu putere.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am glasul Tău şi m-am temut; înţeles-am lucrurile Tale şi m-am înspăimântat, Doamne.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Străină auzire: firea femeiască cea slabă, îmbărbătându-se vitejeşte, se într-armează împotriva balaurului.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Hotărârea cea scrisă de Dumnezeu a dreptmăritoarei credinţe, a fost pusă la tine ca la o credincioasă păzitoare de lege, muceniţă a lui Hristos, Sfântă Eufimia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nedescoperirea învăţăturilor celor potrivnice, aducându-ţi-se în cartea cea dumnezeiască în scris, ai întărit dogma cea adevărată cu sângele tău, ca şi cu o pecete.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Maică prea curată, binecuvântată Fecioară, păzeşte de toată primejdia pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce ai răsărit lumina şi ai luminat zorile şi ai arătat ziua, slavă Ţie, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Calcedonul, prăznuind împreună cu noi, cinsteşte luptele tale, muceniţă şi înfiorătoarele sângiuiri şi se sfinţeşte poporul lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adunarea părinţilor a închinat ţie hotarul dogmelor, muceniţă, ca unei îndumnezeite propovăduitoare a adevărului şi după moarte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Deşi tu taci, fiind moartă şi nu-ţi mişti buzele, dar dinlăuntru darul minunilor strigă în tine, cu trâmbiţa cea de taină a dogmelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zidirea fără încetare aduce ţie, Fecioară, glasul Îngerului: Bucură-te, prea curată Maica lui Iisus, Fiul lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Precum ai izbăvit pe Iona...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Râvnind bărbăţia Iuditei, muceniţă, prin bărbăţia cugetelor, cu sabia dogmelor tale ai ucis în lume pe vrăjmaşul Olofern cel înţelegător.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Deşertându-ţi sicriul moaştelor, ca un vas de mir dai miros inimilor noastre şi arzi limbile vrăjmaşilor eretici.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Porfiră împărătească ai ţesut Bisericii, vopsită din sângiuirile chinurilor tale şi ai pus într-însa ca învăţătură cuvintele tainelor lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce în chip de negrăit ai născut pe Mântuitorul lumii, pe Hristos Dumnezeu, nu înceta a-L ruga să mântuiască tot neamul celor ce te laudă pe tine.

Irmosul: Precum ai izbăvit pe Iona proorocul din chit, Hritoase Dumnezeule, aşa şi pe mine din adâncul greşelilor scoate-mă şi mă mântuieşte, Unule, Iubitorule de oameni.

Condac, glasul al 4-lea: Lupte în chinuri, lupte în credinţă ai purtat cu căldură pentru Hristos, Mirele tău şi aşa precum ai zdrobit eresurile, aşa şi acum întărâtările vrăjmaşilor supune-le sub picioarele poporului nostru, rugând pe

Născătoarea de Dumnezeu căci tu ai luat de la cei şase sute şi treizeci purtători de Dumnezeu părinţi hotarul credinţei şi l-ai păzit pe el, ceea ce eşti prea lău-dată.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai grăit cu Moise în munte şi chipul Fecioarei în rug l-ai arătat, Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai gonit înşelăciunea rătăcirii, cu credinţa măritei tale purtătoare de chinuri, Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o păzitoare a dogmelor, primind, muceniţă, hotarul credinţei ca nişte lespezi dumnezeieşti, păzeşte-o pe dânsa nevătămată de toate eresurile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ferecându-se cu credinţa muceniţa în Calcedon şi cu râvnă de Dumnezeu într-armată ridicând sabia dogmelor, a biruit pe vrăjmaşi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce ai locuit în pântecele Fecioarei şi ai arătat-o pe dânsa mai desfătată decât cerurile, Binecuvântat eşti, Doamne, în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Hristos...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mieluşeaua Domnului a scăpat de lupi, a biruit pe şerpi şi pe nelegiuiţii prigonitori, s-a ferit de curse şi cu numele lui Hristos s-a ajutorat.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Deschizând dumnezeieştile ploi ale cinstitelor tale sângiuiri, ai înecat în ele limbile celor rău credincioşi, mântuind ca dintr-o iarnă grea credinţa ortodoxă cea încredinţată ţie, muceniţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Împăratul Hristos, pe care L-a născut nouă Fecioara Maria şi după naştere a rămas Fecioară curată, toate lucrurile, lăudaţi-L, ca pe un Domn şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.
Pe Împăratul Hristos L-au mărturisit tinerii cei robiţi în cuptor, grăind cu mare glas: toate lucrurile, lăudaţi pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Slăvim toţi iubirea Ta...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu binevestiri de bune laude să fie cinstita muceniţă lui Hristos cea prea lău-dată, pe care toate cetele îngerilor o laudă şi adunarea Sfinţilor o măreşte.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împletindu-şi muceniţa cunună vrednică de laudă, cu veselie a roşit îmbră-căminte împărătească din sângiuirile ei, ţesându-şi pielea ca o porfiră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adunându-ne credincioşii, să săvârşim pomenirea prea lăudatei muceniţe, alergând cu osârdie şi grăindu-i: roagă-te lui Hristos pentru noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, Prea cinstită, lauda fecioriei, întărirea mucenicilor, ajutorarea oamenilor, bucuria lumii, Marie, roaba şi Maica Dumnezeului nostru.

Irmosul: Slăvim toţi iubirea Ta de oameni, Hristoase Mânuitorul nostru, cel ce eşti slava robilor Tăi şi cununa credincioşilor; care ai mărit pomenirea Celeia ce Te-a născut pe Tine.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Ruşinatu-s-a cu defăimare mulţimea ereticilor şi feţele lor s-au umplut de multă ocară, când au văzut cartea dogmelor lor, aruncată la picioarele tale. Iar cartea noastră, ţinând-o în cinstitele tale mâini, arăta pe drept nebunia celor rău credincioşi şi striga: Hristos S-a născut, îndoit cu firea, îndoit şi cu voirile.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Pe Mirele tău, Hristos, iubindu-L, candela ta îngrijind-o luminat, ai strălucit cu virtuţile, prea lăudată pentru aceea, primind de la El cununa pătimirii, ai intrat cu El în cămara de nuntă. Iar acum izbăveşte-ne din primejdii pe noi, care săvârşim cu credinţă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Degrab ascultă, Stăpână, rugăciunile noastre şi le du pe ele Fiului şi Dumne-zeului tău, Doamnă prea curată; înlătură primejdiile din calea celor ce aleargă la tine; risipeşte sfaturile şi semeţiile cele prea îndrăzneţe ale celor ce se între-armează fără de Dumnezeu împotriva robilor tăi.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru,

pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dacă Te-a văzut pe Tine Înălţat pe Cruce, prea curata Maica Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, plângând ca o maică, zicea: ce minune nouă şi străină este aceasta, Fiul meu? Cum te uneşti cu moartea, Viaţa tuturor, vrând să înviezi pe cei morţi ca un Milostiv?